

Ülevaade 2009.a. Eestis teostatud mesilaste kevadise tarulangetise seirest ja selle tulemusest ning analüüs.

Seireuringu läbiviimist toetas Euroopa Liit Eesti Mesindusprogrammi raames

2009.a. kevadise tarulangetise uuring keskendus järgmiste haiguste uurimisele:

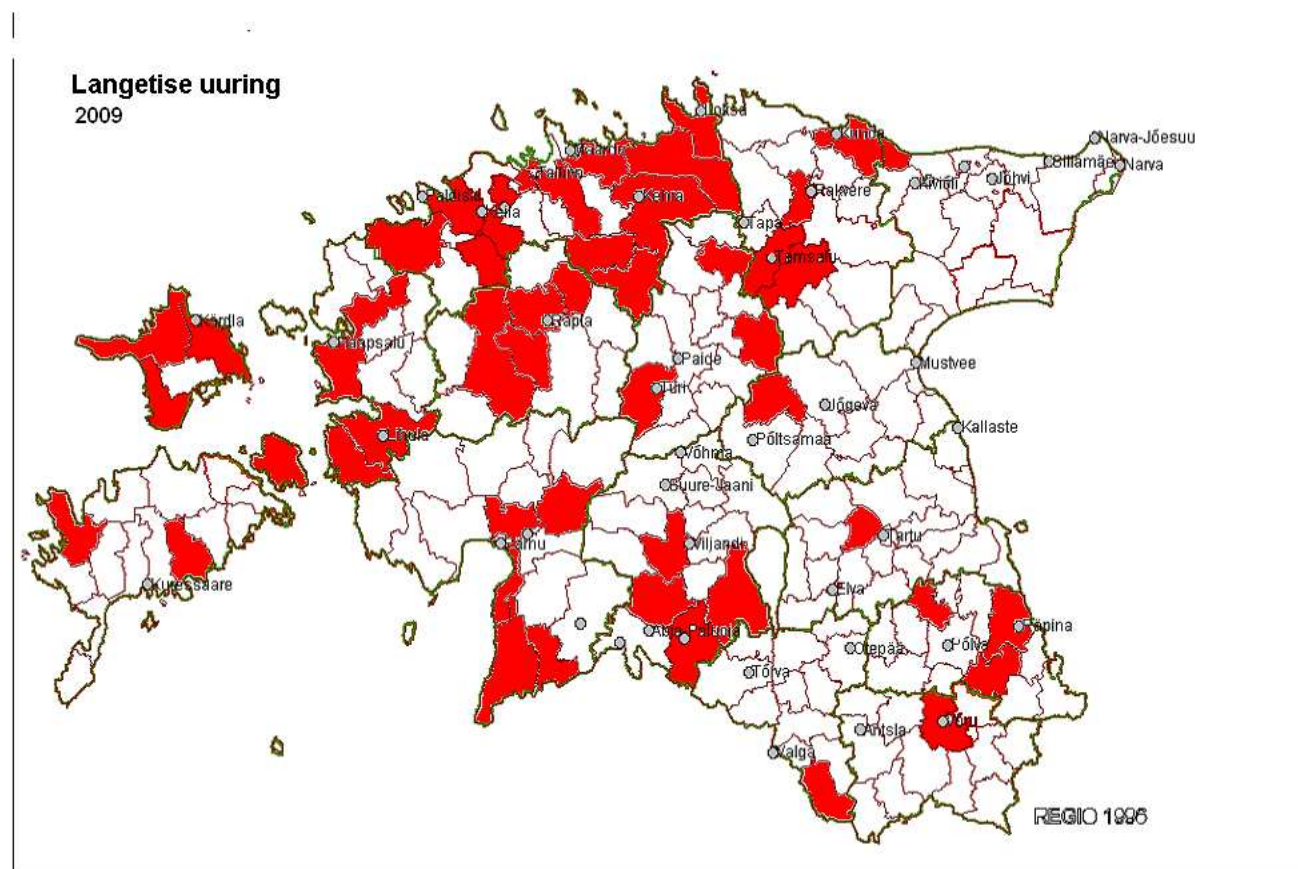
- 1) Nosematoos tekitaja *Nosema apis*
- 2) Akarapidoos tekitaja *Acarapis woodi*
- 3) Varroatoos tekitaja *Varroa destructor*

Lisaks kogusime andmeid ületalvitunud mesilasperede tervisliku seisundi, eelmisel aastal täheldatud haigestumiste ning teostatud ravi kohta. Oluline ülesanne oli ka esinenud talvekahjustuste kindlakstegemine ning nende võimalike põhjuste väljaselgitamine.

Proovivõtmine algas 1. märtsil ja kestis kuni 25. aprillini 2009.a. Proovid analüüsiti Veterinaar- ja Toidulaboratoorium (VTL) Tallinna osakonnas. Uurimiskulud maksis Eesti Mesinike Liit Eesti riikliku mesindusprogrammi 2007-2010 raames. Kuna VTL-i hinnakirjas on esimese proovi hind mesilaste parasitaarhaigustele 176 EEK ja alates teisest proovist on hind 63 EEK, siis kokkuhoiu eesmärgil koguti tarulangetise proovid eelnevalt kokku ja toimetati nad ühise kaaskirjaga laboratooriumisse.

Uurimisele minevad tarulangetise proovid võeti esimesel võimalusel kohe peale puhastuslendu või mesilaspere esimese läbivaatluse ajal. Eraldi võeti proovid haiguse kahtlusel või hukkunud peredelt, mis märgiti ka kaaskirjal.

01.03-05.05.2009 uuriti EML programmi poolt finantseeritud seire raames Eestimaa mesilates kogutud 142 tarulangetise proovi Veterinaar- ja Toidulaboratooriumi Tallinna osakonnas, mis pärinesid 81-st mesilast. Proove võeti kokku 14 maakonnast 50-st vallast ning linnast:

Proovide arv piirkonniti oli erinev. Kõige rohkem koguti langetiseproove:

Harjumaalt 49 proovi 11-st vallast
Viljandimaalt 15 proovi 4-st vallast
Lääne-Virumaalt 13 proovi 4-st vallast
Hiiumaalt 11 proovi 3-st vallast
Läänemaalt 11 proovi 4-st vallast
Raplamaalt 11 proovi 4-st vallast
Saaremaalt 11 proovi 3-st vallast
Pärnumaalt 10 proovi 4-st vallast

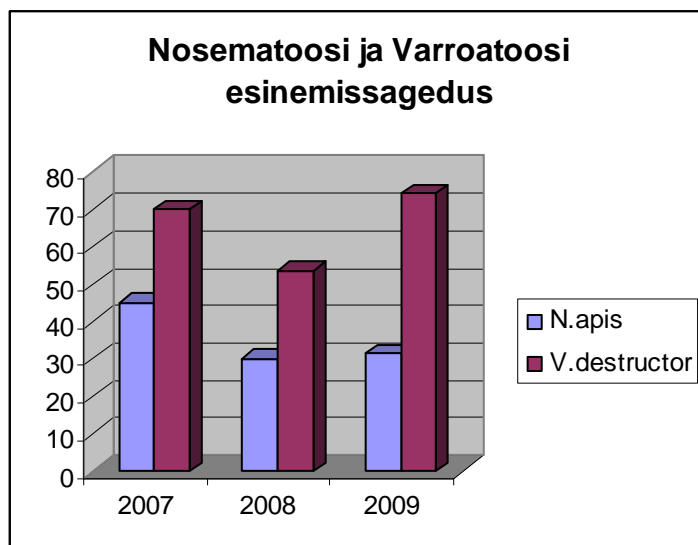
Uurimistulemused:

142 langetise proovist ei leitud ühtegi positiivset proovi akarapidoosile.

Nosematoosi ehk kevadist kõhulahtisust põhjustava tekitaja *Nosema Apis`ele* osutusid positiivseks 44 proovi, nendest 9 proovil tuvastati tugev ja 3 proovil keskmine saastumine *Nosema Apis`e* eostega.

Varroatoosi tekitajat *Varroa destructor`t* leiti 104 proovis, nendest 17-s proovis leiti suurel hulgal varroalesti ja 23-s proovis keskmisel määral varroalesti.

Nosematoosi ja Varroatoosi tekitajate esinemissagedus protsentides uuritavatest langetise proovides 2007-2009.a.:

Arvestades haigustekitajate esinemise intensiivsust analüüsiti samaaegselt kliiniliste haigustunnuste esinemist ja mesilasperede talvitumist. Uurimiseks saadud tarulangetise proovide kaaskirjadelt saadud informatsiooni põhjal analüüsiti mesilasperede talvitumist ja tervislikku seisundit. Arvestades uuritud proovide arvu ja neist positiivseks osutunud proovidega võib väita, et 2009.a. oli suuremad võimalused Nosematoosi kliiniliseks avaldumiseks Hiiumaa mesilates (levimus 36,4%), Läänemaa mesilates (levimus 9,1%), Lääne-Virumaa mesilates (levimus 7,7%) ja Harjumaa mesilates (levimus 6,3%).

Varroalestade rohkusest uuritavates langetise proovides oli enim märgata Raplamaa, Hiiumaa ja Läänemaa mesilates (levimus 18,2%), Lääne-Virumaa mesilates (levimus 15,4%) Harjumaa mesilates (levimus 12,5%) ja Saaremaal (levimus 9,1%).

Mesilasperede hukkumine 2008/2009.a. talvel arvestades uuringuks toodud andmeid oli 5,2%, mis arvestades 2008.a. oli ligikaudu kaks korda väiksem.

Põhiliseks mesilasperede hukkumise põhjusteks oli märgitud:

- 1) mesilaste haigused (nosematoos märgitud 13 korral, varroatoos)
- 2) Nälga või talvesööda vähesust märgitud 10 korral

3) Talvitumist häirinud närilised (põhiliselt hiired), nugis märgitud 2 korral ja karu, kelle rüüstetegevusel hukkus 3 mesilaspere.

4) mitmel korral märgiti põhjuseks liigniiskust

5) mesilasema hukkumine

Arvestades üldist talvitumist ja võrreldes seda eelmiste aastatega (2008) võib väita, et 2008/2009 talv osutus talvitumise ilmastiku tingimuste ja mesilaste haiguste esinemise suhtes heaks. Samuti ei saanud teateid sügisel hukkunud mesilasperedest, nagu oli seda 2007.a. sügisel, kus mitmes mesilas täheldati mesitarude hülgamist mesilaste poolt juba enne talvitusperioodi algust (vaatamata piisavate talvevarude olemasolule). Mesinikud on võtnud väga tõsiselt tõrjet varroalesta suhtes. Seda näitavad kaaskirjadel märgitud täpsed raviskeemid ja tõrjemeetmete mitmekülgsus. Olulist rõhku pannakse varroalestade tõrjel orgaanilistele hapetele, eelkõige oblikhappe-suhkrulahuse tilgutamise meetodile, mida märgiti kõige enam 27,9%. Järgnevad Fumisan 20,4% ja Apistan 14% ning tümool 8,6% ravi-tõrjemeetoditest. Märgitud oli varroatoosi tõrjeks veel sipelghapet 4,3%, küüslauku ja sookailu ning koirohu ekstakti. Uue preparaadina on kasutatud ka 2008.a. turule ilmunud BEEVITAL HIVECLEAN (ingl. k. mesilase elujõud - taru puhastus), mis ei ole otseselt ravim, kuid aitab kaasa tugeva ja terve mesilaspere arengule looduslikul teel, loob varroalestadele ebameeldiva keskkonna ja need, kes ise pole mesilasest lahti lasknud, need "nokitakse" mesilaste poolt enda puhastamise käigus ära.

Kokkuvõtvalt võib tõdeda, et tänu mesinike aktiivsele kaastööle tarulangetise proovide kogumisele, mida aitas kindlasti kaasa ka Eesti Mesinike Liidu poolt jagatud uus varroatoosi tõrjevahend Beevital Hiveclean, suutsime parema ülevaate saada mesilasperedes levivatest paristaarhaigustest, mis etendavad väga olulist rolli mesilate tervishoiuvalasol olukorral. Tihtipeale on varroatoosi ja nosematoosi puhkemine või aktiveerumine puhangu tekke algatajaks teistele haigustele, näiteks viirushaiguste avaldumisele, mis omakorda põhjustab mesilaspererele kindlat hukkumist.

Kokkuvõtte koostas Arvi Raie